

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lapszékküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
vel minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Plósz és az ügyvédek.

Pécs, 1900. március 26.

Husz esztendeje elmúlt már annak, hogy az igazságügyi kormány hivatalosan elismerte, miszerint az ügyvédi rendtartás abban az alakban, amint azt az 1874-iki törvény megalkotta, nem felel meg a hozzáfűzött várakozásoknak; kitűzött célját, az ügyvédi kar erkölcsitekintélyének megővését, vele meg sem lehet közelíteni, mert a kamarai rendszer mai szervezetében csak terheket ró az ügyvédekre a nélkül, hogy akár az egyes tagok jogos érdekeit, akár a kar erkölcsi reputációját megővni képes lenne.

Ennek felismerése már 1879-ben arra indította az akkori igazságügyminisztert, hogy az összes ügyvédi kamarákat felhívja nyilatkozattételre, mily irányban lenne az ügyvédi törvény reformálandó s a kamarák terjedelmes munkálatokban fejtették ki a törvény hibáit, egyuttal kiterjeszkedvén ezekben az orvoslás módjaira, kész törvénytervezetekkel szolgáltak a reform keresztülvitelének mikéntjére nézve.

Ezek a munkálatok azonban a kamarai föliatok rendes sorsára jutottak, beletemették őket a miniszteri levéltár poros fiókjaiba s a kormány az ujját sem mozdította a reform etöbbre vitelére. Az 1885-iki országos ügyvédgyűlés aztán újból napirendre hozta a kérdést, alaposan megokolt munkálatban sürgette az ügyvédi törvény reformját. Erre már kellett vala-

mit tenni s az igazságügyminiszter megbizta Dell Adami Rezsőt egy törvénytervezet elkészítésével, melyet aztán véleményezés végett elküldött a kamaráknak. Ezek véleményeiket föl is terjesztették, mire az ügy ismét szerencsésen elaludt.

Szilágyi Dezsőnek mindenre kiterjedő figyelme kellett hozzá, hogy az ügyvédi kérdést is kiemelje a feledés homályából s megbizta Dr. Nagy Dezsőt új javaslat elkészítésével. Erre a kamarák véleménye újból kikéretvén, ezek egyértelműleg helyeselték a tervezet alapelveit s némi jelentéktelen módosításokkal olyannak jelezték, a mely egy jó ügyvédi törvény kívánalmainak megfelel.

Már-már révpárta látszott jutni az ügyvédi reform sokat hányatott hajója, mikor Szilágyit Erdély váltotta fel az igazságügyminiszteri székhelyben, aki, mintha csak Ausztriában tanulta volna a miniszteri mesterséget, legfőbb elvének a „forwursteln“-t vallotta s irtózott minden gyökeres reformtól s így aztán az ügyvédi kérdés megoldása is lekerült ismét a napirendről, bár az 1896-iki országos ügyvédgyűlés újból föl akarta támasztani halottaiból.

Ilyen küzdelmes előzmények és sok vajadás után most fölkel a képviselőházban Plósz Sándor igazságügyminiszter s azt mondja, hogy az ügyvédi rendtartás módosítása összefügg az eljárások reformjával s azért legcélszerűbb lesz azt akkorra hegyni. Van tehát már határidő, a

melyre a husz év előtt kormányhatóságilag megindított mozgalom sikere várható: az eljárások reformja után! A régi rómaiaknál is voltak ilyen határidők s ott úgy hívták őket, hogy „ad graecas calendae“.

Reformálva van már a sommás eljárásunk, reformálva a büntető eljárásunk, csak a törvényszéki rendes perek tárgyalási módja reformálandó tehát s akkor jön az ügyvédi reform. Így gondolkoznak talán ügyvédeink, de hát — bár ez is elég türelmet igényelne — nem lesz az ő reformjukból akkor sem semmi, mert hát van nekünk hála Istennek még egy egész csomó eljárásunk is, a melyeknek reformját ismét elébe lehet tolni az ügyvédi kérdésnek.

Mert hogy a végleges perrendtartás megalkotása nem állhat utjában az ügyvédi kérdés megoldásának, azzal tisztában van minden hozzáértő ember, hisz a mostani ügyvédi törvény hibái sincsenek semmiféle összefüggésben a bírósági perrendtartásokkal. A mikor tehát a miniszter a bírósági eljárás reformjával okolja meg az ügyvédi reform elodázását, ez világosan azt bizonyítja, hogy azt létesíteni nem akarja.

Bizonyítja ezt az a körülmény is, hogy a miniszter úr nyílt kapukat döntget, mikor nagy fontoskodással kijelenti, hogy ő nem hive a numerus claususnak s az avoué és avocat szerinti megkülönböztetésnek, mintha bizony ezek a kérdések

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A füleki várispánné.

Siri csend volt a várban, senki sem akarta zavarni a szép Pattinó fájdalmát, ki zokogva hajolt a várterem hatalmas tölgy asztalára.

Feltörő sóhaja, halk zokogása úgy hallatszott a fegyverekkel telt teremben, mint egy párjavesztett vadgalamb bugása.

Patti Károly török rabságba esett!

Még négy nap előtt itl volt, még vidáman nyomta hitvese arcára a bucsu csókot, hisz sokszor volt már távol küzdeni a török ellen s mindannyiszor egy-egy levelet hozott haza dicsőségének koszorujából, — akkor is telve jó reménnyel, bizva karjába, kardjába s mindenek fölött Istenébe, ment el . . . de most az egyszer elhagyta a hadi szerencse, fogoly lett. Egyedül maradt a védtelen nő, bajával, bánatával.

Este felé bejött ifju apródja s esdően urnőjére tekintve, kérte őt, hogy engedje el férje, az ő jó ura után.

— Ifju vagy még — mond a várúrnő — ne tedd veszélynek öleled!

— Ugy van asszonyom — szólalt meg az

ajtóból belépő Vince, a legrégebb hű fegyveres cseléd — engedj el engem, én már ugy is öreg vagyok, nekem nincs többé mit vesztenem.

Pattinó habozott; nem tudta, melyik cselédjét eressze el, mind a kettő ugy szeretett volna elmenni hirt hozni a szeretett uráról, a várispánról.

— Asszonyom — mondá végre az apród, — talán szükséged lehet az öreg Vince tanácsára, ki tudja nem jő-e erre a török; maradjon ő itthon s eressz el engem!

— Jól van fiam, menj s Isten segítsen utadon, hogy hirt hozhass szeretett uramról!

Az öreg Vince belenyugodott, s bár szeretett volna ura után sietni, átlátta, hogy mégis csak jobb, ha itthon marad.

* * *

Mikor valami fényes korról olvasunk, nem is gondolunk arra, hogy a kornak árnyéka is volt! Mikor a török harcok hősiességéről, életet áldozó vitézeiről hallunk, nem is hisszük, hogy kufár zsebrák lelkek is voltak ekkor!

Pedig voltak.

Kárász uram is ilyen volt.

Potom áron megvette a töröktől a fog-ságba esett magyar urakat, hazahozta őket s százszoros áron adta el a hitvesnek, fainak, rokonainak.

Saját vérbeli hőseivel nem átalott ily csufságot tenni, mert hát az „üzlet“ jövedelmezett. A pénz körül pedig akkoriban, csak ugy mint manap, sok nem ismert becsület!

A Fülek alatt vívott harc hőseit, kik között volt Patti ispán is, szintén Kárász vette meg s kastélya pincéjében elhelyezve őket, mindenféle leveleket irogatott, száz aranyat kérve egy-egy vártiszt, hatszáz aranyat a várispán fejéért . . .

Amikor az apród örvendve jött haza, hirül hozva, hogy szeretett uruk él s csak a vén zsebrák házából kell kiváltaniok, már tudták a dolgot a várbeliek; kaptak már levelet Kárász uramtól.

Örvendett az urnő szive, midőn megtudta, hogy férje él, hogy magyar földön van — de újabb gond terhelte lelkét: honnan szerez most hatszáz aranyat?!

A sok harc megviselte pénztárukat, a török pusztítás tönkre tette vetésüket . . . a legutóbbi éhínség alkalmával szétszórtotta Fülek lakosai között minden vagyonát, — most nem hatszáz, de száz aranyat is alig tudott volna előteremteni.

Borzasztó valóság: férje él, férje szabaddalulását várja s ő még csak segítségét, váltáságpénzt sem nyújthat neki.

Vigasztalta az öreg Vince, hogy jó az Isten, majd megsegíti, mással ő sem tudta vi-

még előzetes eldöntést igényelnének. Hisz nem volt Magyarországon még egyetlen országos ügyvédgyűlés és nem akadt kamara, mely a numerus clausus és az ügyvédi karak francia mintára való megszűntetését követelte volna.

Azzal is iparkodik megnyugtatni lelkiismeretét a miniszter úr, hogy az ügyvédi törvényreformjával ugysem segítene a kar főbaján, a túlnépesedésen. No hát ez először is nem áll, mert igenis segíthet a törvény a túlnépesedésen a kvalifikáció szigorításával, a joggyakorlati idő meghosszabbításával. Tessék csak követni az osztrák példát, hisz másban oly előszeretettel követik; az osztrák hét esztendő joggyakorlat behozatala bizonyára csökkentené az ügyvédek túlszaporodását.

Aztán meg furcsa okoskodás az, hogy mivel a reform nem segítene az egyik bajon, hát ne orvosoljuk a többi sem. Ilyesmit csak akkor mondhatunk, ha teljesen hiányzik bennünk a jóakarát az iránt a kar iránt, a mely már oly régen küzd a javításokért s teszi ezt nem is annyira anyagi érdekből, mint inkább a kar erkölcsi megtisztulása és reputációjának emelése iránti hő vágyakozásból.

Persze szorosán összefügg ezzel az anyagi helyzet kérdése is, de mikor a kar erre nézve önszegély útján segíteni akar a tagjait az elszűléstől megmentendő nyugdíjintézet megteremtésére gondol, akkor ismét ellenséges indulattal találkozik a kormány részéről. Hogy is ne, még csak az kellene, hogy az ügyvédi kar ily módon még függetlenebbé tétessék s így még több galibát csináljon alkalmatlan ellenőrző s kritizáló működésével, mint most.

A budapesti kamara évi 30 frtos hozzájárulással akarja megcsinálni a nyugdíjintézetet; nos hát ezt a miniszter nem hagyja jóvá, mert hátha eszébe jutna valamelyik kis kamarának 2—300 frtos hozzájárulást vetni ki a kamara tagjaira. Aztán micsoda hallatlan vakmerőség azt kívánni, hogy a fizetésképtelen tagok helyett a gazdagabbak fizessék a járulékot,

gasztalni, mert hatszáz aranyat ily időben — talán kimondani is sok volt.

Jó az Isten, majd megsegít! — vigasztalták a jésziú várnót.

Talán sovány vigasznak látszik előttünk ez, — de ő előtte, a hősiessz sziv előtt sokat ért — mindent legyőzött a hit!

* * *

A háboru szörnyü kísérfje, a pestis mutatkozott Karász foglyai között. Megrémült a vén bünös . . . elbocsájtott ingyen minden gyanus beteg foglyot, hogy le ne kaszálja a halál aranyakat érő fejéit.

A tüleki foglyok közül betegedett meg egy pár ember — a felügyelő mindannyiokat szabadon bocsátá. Csak későn vették észre, hogy a legzsirosabb falatot is kiengedték — de ekkor már késő volt: messze-távol járt már Patti ispán . . .

Ifja neje a kápolnában térdelt.

Imádkozott, kérte az Istent, hogy szabadítsa meg jó urát. Ó megtenne mindent, de meg van kötve keze; nincsen pénze, nem tehet semmit — Isten azonban megszabadítja, hisz ő Mindenható! . . .

Mikor azután másnap férje karjaiban volt, örömtől áradó szivvel siettek a várkápolnába s halát adtak az ég Urának, a ki Mindenható.

S. S.

hisz ez az ügyvédi pályára való toluást még inkább előmozdítaná. A miniszter úr ezt bizonyára úgy képzeli, hogy aki az ügyvédi pályára lép, annak legfőbb ambíciója odairányul, hogy azon a pályán fizetésképtelen legyen, mert akkor gazdagabb pályatársai fizetik helyette a nyugdíjjárulékot.

Nos, mi biztosítjuk a miniszter urat, hogy ez a kilátás ugyan egyetlen taggal sem fogja szaporítani az ügyvédi létszámot, hanem a létminimumot biztosító nyugdíj igenis meg fog menteni nagyon sokat a végleges elszűléstől, másrészt pedig csökkenteni fogja azt a törekvést is, hogy egyesek meg nem engedett módon iparkodjanak a munkaképtelenség esetére vagyent gyűjteni.

Zsolnay Vilmos temetése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. március 26.

Eltemettük. Elkísértük utolsó útjára. Körülhordoztuk a parkban, a gyári tűzoltó-zenekar gyászindulójával mellett. Elvittük őt az egész gyártelep előtt. Elbúcsúztattuk mindentől, csak — magunktól nem. Mi nem tudunk tőle búcsúzni; nem akarunk megalkudni azzal a gondolattal, hogy ő meghalt, hogy örökre itt hagyott bennünket, hogy utolsó útjára kísértük el őt; nem tudunk megnyugodni abban sehogy sem, hogy Zsolnay meghalt.

Az utolsó percig, a koporsó lezárásáig láthattuk őt és az arca csodálatosan átváltozott: egy jóságos, szelid, mindennel megbékült halott lett belőle; eltűntek arcáról lassankint a nagy kinok okozta eltorzulások, úgy nézett ki az utolsó percben is, mintha meghazudtolta volna halálát, melyre azt jegyezte meg a fia utóbb:

— Szegény atyám! más halált érdemelt volna!

És abban a kis temető-kápolnai kriptáskában várta már valaki, aki olyan egyedül volt ott: a nagypapa unokája, a kis Wanda! Oda tették melléje, hogy ne legyen egyedül, hogy meséljenek egymásnak, hogy édes álomba ringassák egymást. Hiszen az áldott jó lelkű Nagypapa, meg az ő kis 14 éves unokája természetben olyan közel álltak egymáshoz: az egyikben meg volt az, a mi a másikban hiányzott; az öreg ur és a gyermek mindenkör megértették egymást.

Koszorút alig raktak a koporsójára a hely szűke miatt; csak a család 3 koszoruját — köztük a nagymamát, a megtört hitves, a vigasztalhatatlan özvegy koszoruját is — a Steindl (műépítész) családot és a Zsolnay gyár helybeli tisztviselőinek koszoruját. A többieket föl vitték abba a magas négyszögletű toronyba, mely már messziről kitűnik, ha az ember a gyárat a felső részén közelíti meg. Ott aztán pentosan össze írják őket és végre autentikus listát kaphatunk a koszorúkról.

Pécs városa még nem látott olyan temetést, mint a milyen a Zsolnay temetése volt. Az egész alsó pálya-utca egy beláthatatlan embertömeg volt a gyártól a temetőig. Valóban csak ilyen lehetett a nép szerető atyjának, a nagy demokratának a temetése. Ott volt a temetésen mindenki, aki csak ép kéz-lábbal bírt, ott volt az egész város.

S bizony alig maradt szem köny nélkül, a mikor az öreg urat körül vitték a territóriumán, vagy a mikor a dalárda mondott neki Isten hozzádot, mert azoknál meghatóbb jeleneteket alig láttunk.

A ravatalhoz egyre zarándokolt a közönség tegnap délelőtt is. A halott arca teg-

nap annyira átszelidült, hogy a koporsólezárás előtt újra megvizsgáltatták.

Koszoruk átadása.

A délelőtt folyamán folyton érkeztek a koszoruk a ravatalra.

A pécsi keresk. és iparkamara küldöttsége Zaráy Károly dr. kamarai titkár vezetése alatt vitte a kamara pompás koszoruját a ravatalhoz.

A küldöttséget Zsolnay Miklós fogadta s Zaráynak a koszoru átadásakor mondott beszédére válaszolva, meghatottan köszönte meg a kamara részvétét, kifejezve abbeli óhaját, hogy atyja munkáját teljes erejével tovább fogja folytatni.

A pécsi önkéntes tűzoltóság koszoruját Oberhammer Antal tb. főkapitány, tűzoltóőparancsnok vezetése alatt szintén küldöttség adta át.

Megérkezett reggel Abonyi Emil miniszteri tanácsos is, hozván a kereskedelmi miniszter koszoruját, Pécs város koszoruja, az összes gyári munkások koszorui is ott voltak már a ravatalon s a gyászoló családhoz egyre érkeztek a kondoleálók, köztük Kardos Kálmán és Aidinger János országgyűlési képviselők is. A részvétüket kifejező látogatókat Zsolnay Miklós fogadta, ki fiui fájdalma mellett bámulatos energiával hordozta a nehéz napok fáradalmait. Ma délelőtt különben a fiatal Zsolnay a megyés püspöknél is járt s a család és a maga nevében köszönetét fejezte ki Hetey Sámuel megyés püspöknek a részvéteért s e részvétekből kifolyólag a tegnapi temetésen a beszétele végzéseért.

A tegnap délelőtt érkezett koszoruk között voltak a következők:

Mentz, a bécsi dunagőzhajás volt igazgatójának gyönyörű palma s déli növény koszoruja széles fehér szalaggal e felirással: »Letzter Gruss Seinem lieben Freunde«.

Kelemen dr. koszoruja.

Keller István koszoruja: »Zsolnay bácsinak igaz szerető hive« gyönyörű lila virág koszoru lila szalaggal.

A budapesti Zsolnay-féle P. F. Gy. R. T. igazgatósága és hivatalnoki karának nagy babér, palma koszoruja fekete szalaggal: »A budapesti üzletvezetőség« alkalmazottai szeretett felejthetetlen jó főnöküknek felirásu gyönyörű palma, babér s amaryllis koszoru széles fekete szalaggal.

Lietzenmayerné nagy palma és babérkoszoruja fehér szalaggal, a már ismert felirással. A »Steindl család — őszinte barátság jelül« feliratu virág és fikus koszoru, sötét violet szalaggal.

Zala György kitűnő szobrász művész babér és fehér viola koszoruja fekete szalaggal »Zsolnay Vilmosnak Zala György« felirással; egy név nélküli gyönyörű babérkoszoru csomós rezeda diszítéssel, zöld csokor-szalaggal »A szeretett nagy művésznök« felirással.

Zsigmond Jenő babér és fehér viola koszoruja, lila szalaggal »Kedves Zsolnay bácsinak« felirással; B. Mass koszoruja fekete szalaggal.

A család egyik gyönyörű koszoruja Cyklamen, azalea és palma, fekete szalaggal; az özvegy koszoruja »Vilmosomnak« felirással, széles sűrű szalaggal ibolya és palma. És ezen kívül számtalan koszoru.

Még végül megemlítjük báró Fejérváry Imre főispán gyönyörű koszoruját is, mit olaszországi útja közben rendelt s mely a legutolsó pillanatokban érkezett meg.

Ujabb részvétáviratok.

A vasárnap folyamán még egyre tömegesen érkeztek a részvétáviratok a gyászoló családhoz. Táviratokat küldtek: Illés-család, Ungvár; báró Sterneck Bécs; Kasovits Gyula Őrnagy, Nagybeeskerek; Thallócy Emil, Budapest; Quitner műépítész; Jelencsik tábornagy és neje, Pozsony; Wiesner Rajmár, Abbázia; gróf Apponyi Sándor, magyar ipár és keresk. Bank igazgatója, Budapest; Vécsey István,

egyetemi tanár és családja; *Vogl N. Vác*; *Hiedrich László*, Budapest; *Stierling István* és neje, Bécs; *Glück Frigyes*, Budapest; Iparos szaktestületek nevében *Ráth Károly*, Budapest; *Lang-gépgyár*, Budapest; gróf *Khuen-Héderváry Károlyné*, Zágráb; gróf *Széchenyi Ferenc*, Briten; *Groob Tamás*; *Dolgos* és neje; ifj. *Beödy Imre*; *Pucher N.*; *Tander N.*; *Glanzer Jakab* és *Széchenyi Ernő* gróf; Lexa család, Dombóvár; *Steinhardt*, Budapest; *Petriczy*, Dubrines; ifj. *Brázay Kálmán*, *Stankovics György* és neje, Zombor; *Hofrath Ullmann* Wien; *Kulinyi Zsigmond* Szeged; *Széchenyi Rezső* és neje *Kőszeg*; *Mosin Beck* Direktor, Budapest; *Wieland*, Lőcse; *Ipartestületek*, Kaposvár; Állami agyagipariskola, Ungvár; *Fabiáni műépítész*, Wien; báró *Fejérváryné*, Gent; *Hegedüs Karoly* a technologia igazgatója, Budapest; *Fleischer Kálmán*, *Kecskemét*; *Wittig Smilovics 25 B. D.* *Hauszmann Zsolnay* párisi képviselője, *Moritz Srakovics*, *Dezseffy*; *Raiss Aladár* és családja, Lőcse; *Schillinger Vilmos* Budapest; *Hoffer*, *Kauffmann*, *Bonyhád*; *Dr. Janny* és családja, Bpest; *Tóth Gáspár* és neje, Bpest; *Moller István*, *Hédervár*; *Mattyasovszky Oszkár Szt. András*; *Kotschowa* Krakau; *Szabó János* járásbíró, *Fehérgyarmat*; *Kirchmayer*, *Wolsberg*; *Göpfert Miksa*, *Zay-Ugróc*; id. *Darilek Henrik*, Budapest. És még számtalan magán és családi távirat.

A táviratok közül közöljük a következőket:

Őszinte részvétét nyilvánítja

Báró *Eötvös* család.

Fogadja egy a magam, mint a magyar mérnök és építész egyesület nevében azon nagy veszteség fölött, mely családját és a magyar műipart érte, őszinte részvétem kifejezését

Zigler.

Mélyen meghatva gyászolok a magyar művészeti ipar fényes csillagának ravatalánál és osztozom gyászukban

Szalay Imre muzeumi igazgató.

Nagynevű atyád halála alkalmából, kit veletek együtt egész hazánk gyászol, én és feleségem az egész családnak mély részvétünket nyilvánítjuk.

Leöwey Sándor.

Guten morgen lieber Erlkönig, denke immer an Sie, hoffe Sie haben Willenskraft gesund zu sein

Florence. (Lietzenmayerné.)

Őszinte részvétem nyilvánítását

Festetics Samu.

Mérhetetlen veszteségükben ezekkel együtt őszintén osztozunk

Pártos család.

Az iparművészeti Múzeum igaz és mély részvétét tolmácsolja

Mihalik József.

A gyászeset szomorú alkalmából fogadja legmélyebb részvétemnek kifejezését.

Hauszmann tanár.

Alkalmas szavakat nem találok azon mély fájdalom leírására, mely egész valómat elfogja; a megrendítő csapás felett, mely családot, városunkat és hazánkat érte, mélyen érzett bánatomat és részvétemet nyilvánítom.

Aidinger János.

Mély megilletődéssel fejezi ki fájdalmát a magyar iparművészeti társulat a pótolhatatlan veszteség felett, mely a magyar iparművészetet sújtotta.

Ráth György.

Saját és képviselt szaktestületek nevében igaz részvétét nyilvánítja

Ráth Károly.

Boldogult *Zsolnay Vilmos* halhatatlan emléke ragyogó csillag marad a magyar kultúra egén; e csillag fénye vigasztalja és vezérleje önöket a dicső pályán, melyet az ő lánglelke teremtetett és önökre ruházott; nagy fájdalmukban osztozunk önökkel, gyászoljuk a haza nagy halottját.

Pécsy István és családja.

Nagys. *Zsolnay Vilmos*né!

Mély fájdalommal értesültem férjének elhunytáról és úgy magam, valamint összes központi tisztviselőim nevében legbensőbb részvétünknek azzal adok őszinte kifejezést, hogy intézetünk a boldogult holnapi temetésénél testületileg részt veendő.

Mohács-pécsi vasút igazgatósága:
Thaly minist. tanácsos.

Fogadják őszinte részvétem nyilatkozatát felejthetetlen atyjuk halála alkalmával.

Gróf *Széchenyi Pál*.

Fogadják igaz részvétem kifejezését atyjuk, régi barátom elhunytá alkalmából.

Percel Dezső.

Velem együtt nőm is legmélyebb részvétét nyilvánítja a felejthetetlen emlékü kiváló férfit és jó barát elhunytá miatt.

Ráth György.

Hazai iparművészetünket és iparunkat ért nagy veszteség, amely atyjuk halála folytán közvetlen családjukat érte, minden magyart érintett, de leginkább azokat, kik tudatával bírnak annak, hogy a veszteség pótolhatatlan ürt hagy maga után, a család fájdalma a miénk, kik a feledhetlen halottat szeretettel tudtuk nagyra becsülni, a baráti érzelmek legtisztább kollegiális ragaszkodásával, a mely ragaszkodást megőrizve veszek részt fájdalmukban.

Hivük

Thék Endre.

Fogadják mindannyian mind a Ganzgyár nevében mélyen érzett őszinte részvétemet eme nagy veszteség fölött, mint tisztelt családja és vele az egész magyar ipar felejthetetlen édes atyja, *Zsolnay Vilmos* úr elhunytával szenvedett, emlékeit, kegyeletét őrzi az elfeledéstől

Mechwart András.

Fogadják mélyen érzett részvétünk kifejezését.

Splényi Ödön és neje.

Fogadja legőszintébb részvétemet s Önökkel osztozódik e nagy veszteség feletti bánatban az összes magyar társadalom, az egész iparoság és teljes szívvvel az ipargróf:

Zichy Jenő.

A magyar kir. földtani intézet tisztikara aláírással részvétiratot küldött mátyásfalvi *Mattyasovszky Jakab* ny. m. kir. osztály geológusnak, mint volt tagjának.

A felejthetetlen barátot utolsó útjára veletek kísérjük. Adjon Isten erőt és vigaszt.

Schulek (műépítész) család.

Felvonulás a temetésre.

A városunk minden rendű és rangu lakossága körében érzett s önkéntelenül megnyilatkozott, az embereket magával ragadó részvétnak impozáns megnyilatkozása tárult elébünk vasárnap, a kora délutáni órákban. Dél előtt a községi népiskolák és a polgári leányiskola épületeire is gyászlobogót tűztek ki a város diszpolgárának emlékezetéül s délután már két óraker megindult a népvándorlás a temetésre.

A rend fenntartása sok gondot okozott előre is rendőrségünknek. Délután 3 óraker két lovasrendőr, majd huszonöt gyalogrendőr vonult ki a budai külvárosi nagy temetőhöz s a gyártól bevezető utvonalakom levőkkel együtt meggyen rendőr volt mozgósítva. A temetőnél a rend fenntartása érdekében *Sárkány Ármin* tb. rendőrkapitány és *Drazenovich Jenő* rendőrfelügyelő intézkedtek. A temető mellékkapui mind zárva voltak s a főkapun senkit sem engedtek be a gyászmenet bevégezteig. A nép példás rendben foglalt állást a temetővel szemben a vásártéren s az, merre a szem ellátott, embertömegtől feketélt.

A városházáról indultak ki az önkéntes tűzoltók is, szám szerint ötvenen s nemsokára kivonultak a »*Concordia*« temetkezési egyesület diszruhás emberei is tizennégyen és a négy lőtől vont gyászkocsi.

A város két huszárja a városháza ka-

pujában jelezte, hogy onnan indul a városi tanács és a törvényhatósági-bizottság a temetésre. *Majorossy Imre* polgármester, *Vasváry Gyula* főkapitány, *Reeb György*, *Nendvich Andor*, *Pintér Ferenc* tanácsnokok, *Tichy Ferenc* dr. első aljegyző, *Cirer Elek* dr. tiszti főorvos, *Schneider István* felügyelő igazgató, *Hammerli Imre*, *Stern Károly* ügyvéd, *Kosztits Ákos* megyei tiszti ügyész, *Jeszenszky Lajos* megyei árvaszéki elnök, *Rónaky Kálmán* dr., megyei árvaszéki elnök, *Scholz Vilmos* és még többen itt találkoztak s innen indultak a gyárhoz.

A Király-utcán és a *Kossuth Lajos*-utcán hullámozott a nép, ki a Buza-térre, melynek gázlámpái gyászfátyollal bevonva égtek.

A pálya-utca torkolatát két oldalt nagy tömeg állta már el s az utcán, ki egész a *Zsolnay-gyárig* a gyalogjárón ember ember mellett szorongott. A pálya-utca majd minden házában fekete lobogót lengetett a szél s az idő bár borult volt, még sem hajlott esőre s a nap is néha előbukkant a felhők mögül.

Az egyesületek közül elsőnek a veterán egyesület érkezett a temetéshez. Azután jöttek a hadastyánok, majd a *Kath. Legényegylet* tagjai. Mindannyian gyászfátyollal bevont zászlók alatt.

A gyár előtt a kocsiuton a gyári tanonciskola növendékei és a munkások százai álltak két oldalt sorfalat, kezükben gyertyával, vállukon gyászfátyollal. A gyár utcai lámpái szintén gyászfátyollal bevonva égtek.

Majd megérkeztek a városi tűzoltók is *Ruepprecht Nándor*, helyettes főparancsnok vezetése alatt s azután sorban jöttek a küldöttségek, hogy kegyeletüket lerójják Pécs és a magyar ipar nagy halottja iránt.

A gyár vámbáz-utcai bejárata el volt zárva. A pálya-utcai főkapunál két gyászlobogó jelezte a gyár szeretett urának halálát s a kapuszlopkon két oldalt olvasható volt a család gyászjelentése.

Bent az udvarban a főépülethez vezető park köhidján két oldalt állt a nép, fel egész a családi lakás előcsarnokáig, hol ki volt téve az ezüstözött nickel koporsó, rajta e felirással: »*Zsolnay Vilmos — élt 74 évet*«.

Itt volt a gyászoló család, a rokonok, itt gyülekeztek a küldöttségek, a városi tanács, a képviselőtestület, a keresk. és iparkamara, a kerületi betegsegélyző pénztár, az ipartestület, a kir. tábla, a kir. törvényszék, az ügyvédi kamara, a kereskedelmi kaszinó, a Nemzeti kaszinó, a Katholikus kör, a pécsi kölcsönös segélyző egyesület kiküldöttjei s az iskolák tanári kara, valamint a megyei tisztviselők.

Lent az alsó udvarban állt a tisztviselői főépület előtt a négylovas gyászkocsi, rajta három koszorú, a következő feliratokkal: »Felejthetetlen szeretett jó atyánknak — *Julia* és *Tádé*«; a másikon: »*Teréz*, *Julia* és *Miklóse*«; a harmadikon: »Felejthetetlen, szeretett apósnknak — *Minó* és *Tádé*« Majd később rátették a kocsiira a *Kelemen*, *Mattyasovszky* és *Czirer*-családok koszorúját is.

Két oldalt álltak a gyár munkásai a remekebbnél remekebb koszorúkkal. Hosszu sort adtak ki kétfelől ezek s elől tartották a kereskedelmi miniszter és Pécs város koszorúját.

Odakünn az utcán már csak fekete embertömeget lehetett látni, le egész az utcának a buza-térre torkolatáig. S egyre jöttek még a notabilitások s ott láttuk a szertartás helyére hullámozó tömegben *Bolgár Kálmán*, dr. *Késmárky István*, Cs. *Schapringer Gusztáv*ot, *Herbert János* tanácsost, dr. *Nemes Vilmost*, *Keiler István* várnagyot, *Incédy Dénes* igazgatót, *Szeredy József* kanonokot, *Erreth Jánost*, *Bogyay Vince* csendőrszázadost, *Farkas Károly* csendőrfőhadnagyot s igen sok magasabb rangu katonatisztet is.

Négy óraker megérkezett a temetést végző *Károly Ignác* apát-plébános két segédlelkészszel és az összes növendék-papokkal.

És a gyár parkjának a főépülettel szemben levő magaslatán ott állt a gyári tűzoltók zenekara, gyászfátyollal bevont harsonákkal s

erre az egész impozáns képre szelid berongással nézett le a tavaszi kék ég . . .

Beszentelés.

Pont négy órakor érkezett meg a gyászházhoz a gyász asszisztentia, mely a holttestem beszentelésénél *Hetyey Sámuel* megyéspüspöknek segédkezett. A beszentelés alatt a gyár egyik tisztviselője feketével bevont vánkoston az elhunyt *Zsolnay Vilmos* összes rendjeleit tartotta. A püspök s segédlete elvégezvén a meghatározott szertartást, a Polgári Daloskör gyászdalt énekelt a koporsó felett, melynek elhangzása után *Litke József* a kereskedelmi és iparkamara elnöke rövid, de magas színvonalon álló beszédben elbucszította a gyászoló családot, várost s az egész országot *Zsolnay Vilmostól*, kinek — ugymond — hogy megadjuk a vég-tisztességet, eljöttünk, kik csak eljöhettünk, koporsója köré. Apostol volt ő, a magyar ipar apostola s fenkölt lelkü uttorója, kinek érdemeit emberi szó méltatni gyenge, a kinek érdemeiért, nagy, világot betöltő munkájáért az egész emberiség, de különösen mi magyarok, mi pécsiek örök hála alá vagyunk kötelezve, a a mit leróni gyöngék és képtelenek vagyunk. Nagy a veszteség, érzi az egész ország, az egész iparvilág, csak a tudat vigasztal, a remény éltet, hogy hatalmas szellemé köztünk marad. A beszéd végével *Litke József* megcsókolta *Zsolnay Miklóst*.

A Pécsi Polgári Daloskör *Graumann János* tiszteletbeli elnök és *Schwarz Károly* elnök vezetése alatt, zászlóval, teljes számban jelent meg s a szertartás után *Mendelssohn* gyászdalát énekelt el. Az elhunyt tulajdonképeni megalakítója volt a Polgári Daloskörnek, a mennyiben a gyári alkalmazottak az ő anyagi és erkölcsi támogatása mellett alapították meg 1885-ben a pécsi Dalkoszort, melyből később a Polgári Daloskör keletkezett.

A beszentelés után *Károly Ignác* állt a papság élére s kísérté utolsó útján a nagy halottat.

Az utolsó út.

Pont négy órakor felhangzott a temetési szertartás első éneke. És megzendültek a »Circumdederunt« könyörgő szavai a nagy halott felett, majd a kispapok kara énekelt és felhangzott az »Absolve Domine«. A beszentelés után az impozáns gyülekezet a »Mi Atyánk«-ot rebegte el a halott felett, majd a papság ajkáról szállt el az »Oremus«.

Most a Polgári Daloskör megható, könyeket fakasztó gyászdala következett, mely melán hangzott szét a csöndes, néma gyár területén. A nagy halott fia, *Zsolnay Miklós*, díszelnöke a Polgári Daloskörnek és e címen köteles kegyeletüknek tettek eleget a polgári dalosok, mikor a koporsó előtt énekelték.

Litke József, keresk. és iparkamarai elnök érces szava hangzott fel erre. Bucsuzott a halottól; bucsuzott a magyar ipar világhírű halottjától, kinek emléke örökké él műveiben, kinek szelleme örökké velünk lesz alkotásaiban. És erős fogadást tett előtte, nagy szelleme előtt, hogy munkáját mindnyájan folytatjuk s így törekszünk arra, a mi az ő célja is volt: erős, hatalmas, virágzó és önálló magyar ipar kivívására!

Ekkor megmozdult a tömeg. A gyár hat tisztviselője vállára vette a koporsót, hogy meginduljon a gyár ura utolsó útjára.

És a szemközti magaslaton, azok alatt a fák alatt, honnan *Zsolnay Vilmos* naponkint atyai jóssággal nézett szét gyárán és munkásain, megszólalt a gyári tűzoltók zenekara s bús gyászindulással kísérté urát, a mint utolsó útjára indult.

A kerti uton hozták le a koporsót. A papság a főfeljárón vonult a gyászkocsi elé, míg a koporsó nyomában a gyászoló család jött.

S a mikor ott volt a koporsó a gyászkocsin, szem nem maradt szárazon. Utána vitték egy fekete párnán az elhunyt érdemeit, előtte pedig két oldalt a koszorukat vivő munkások hosszú sorfala indult meg.

S a papság melabús éneke mellett meg-

indult a gyászkocsi és *Zsolnay Vilmos* elhagyta az ő gyárát, az ő munkásait, az ő édes otthonát, hogy utolsó útját megtegye ki a temetőbe.

A kapunál a gyári tűzoltók zenekara ismét gyászindulót játszott s a gyászkocsi kigördült a nagy halottal a kapun az utcára, mely véges végig feketélt a hullámzó embertömegetől.

Öt óra volt ekkor s lassan, méltóság-teljesen hömpölygött végig az ezer és ezer emberből álló gyászkíséret a pálya-utcán, le a temető felé.

Mindenütt meghatottság, lélekemelő részvét s példás rend honolt. Ez alkalomból hivatalos jelvényt, a város színeit képező karszalagot először viselő rendőrtisztviselőink mindenütt buzgón jártak el a rend fentartásában.

Beláthatatlan tömeggé olvadt a pálya-utca torkolatához félhatkor érő menet az ott levő ezer és ezer emberrel.

A papság zsolozsmája újra felhangzott ekkor s miközben az egész vásártérről megtöltötte a tizezer főre tehető népsokaság, a gyári tűzoltók zenekarának hangjai mellett a gyászkocsi bevonult a temető főkapuján *Zsolnay Vilmostal*, hogy megtérjen a nagy halott Pécs földjébe; abba a földbe, melyből alkotta az ő majolikáját, elefántcsont-porcellánját és ezíntjét neve halhatatlanságára s a magyar ipar világhírű dicsőségére!

A rendezés.

A temetési menet rendezése kiváló gondtal történt és az impozáns résztvevők óriási tömegében teljes sikerrel vitétt keresztül.

A pálya-utca kocsijának szélén két oldalt kilenc-kilenc csoportba beosztva voltak a gyár összes munkásai.

Elöl a tanoncok, utána a kemence- és mázólok munkások, a csomagolók, korongosok, asztalosok, kádárok és kocsisok. Harmadik csoport volt a kemence munkásosztály, téglavetők, terrakotta és csiszoló munkások csapata. Negyedik csoportban a gyurmalom, lakatos és lemez préselő munkások mentek. Azután a csőgyári fa- és vasuti munkások következtek. Majd a fazekas és terrakotta osztály tagjai jöttek, majd a korongosok a hetedik, a szobrászok a nyolcadik és a festők a kilencedik csoportot alkották.

Az út közepén a koszoruvivők mentek s hosszú csoportjuk után a zászlóvivők következtek, majd a küldöttségek és az egyletek. Utánuk a gyári tűzoltók zenekara következett, akik után a városi tűzoltók mentek. Majd a veterán és hadastyán-egylet, ismét több koszoruvivő és a papság következett a gyászkocsi után, melynek nyomában a gyászoló család és rokonok, a gyár tisztviselői és tűzoltósága, végül a gyár munkásnői zárták be a megállapított menetet.

A temetőben.

A temető kapujánál a koporsót levették a halottas kocsiról s hat tisztviselő vette vállára s vitték szeretett urukat a kápolnáig, hol *Károly Ignác* apát-plébános, ki a temetőbe kikísérté a nagy halottat, a koporsót újra beszentelte s aztán a tűzoltó zenekar gyászindulójának hangjai mellett elhelyezték *Zsolnay Vilmost* ideiglenesen a kápolna kriptájába addig, a míg az új temetőben felállítandó *Zsolnay* mauzóleum el nem készül. A temetőben a gyászoló családon, kleruson, munkásokon kívül ugyszólván senkit sem engedtek be a temetőbe, nehogy a nagy tolongás, zaj zavarja a gyászszertartás szomorú akkordjait. A temetés háromnegyed hat órakor ért véget. A rengeteg közönség a legnagyobb rendben oszlott szét.

Zsolnay-szoba.

A koporsón csak az elhunyt özvegyének koszoruja maradt. A többi mind visszavitték a temetés után a gyárba, hol az elhunyt fiának szándéka egy *Zsolnay*-szobát berendezni, melyben a koszoruk szalagjai s mindegyikből egypár tevel s egyéb az elhunyt emlékét jelző tárgyak, részvétiratok, táviratok stb. lesznek

majd elhelyezve a jövőre időknek emlékeztetül.

Gyászmise.

Az elhunyt családja ma délelőtt félkilenc órakor gyászmisét mondatott *Zsolnay Vilmos* lelkiüdvéért az Ágoston-téri plébánia-templomban.

A gyászmisét *Károly Ignác* apátplébános mondta s megjelentek azon a gyászoló családtagokon kívül, a *Cirer*, *Kelemen*- és *Mattya-sovszky* családok s *Majorossy Imre* polgármester vezetése alatt a városi Tanács és törvényhatósági bizottság több tagja.

Bent a templomban a gyári munkások és tűzoltók álltak sorfalat s a hívők sokasával egészen megtöltötték a templomot.

Künn pedig esett az eső; borús volt az eső. Talán az is a magyar ipar nagy halottját gyászolta!

Epilog.

A város szegényei között ma a gyár kapujában alamizsnát osztottak szét. A szétosztott összeg kétszáz forintot tett ki és több száz szegény áldva emlegette a nagy halott nevét s lelkiüdvéért igaz imát bocsájtott az Egek Urához.

Ma délelőtt még nem volt a gyárban munka, mely péntek reggel óta, hogy a gyár ura meghalt, szünetelt. Délután azonban újra megindult a gyár működése; füstöltek kéményei, zúgott a gép, csattogott a véső és a kalapács s a *Zsolnay*-gyár munkája folyt tovább, mint eddig, hogy alapítójának és világhírré emelőjének nagy szellemét kövesse működésében továbbra is.

A „Pécsi Kölcsönös Segélyző-Egylet“ közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. márc. 26.

A »Pécsi Kölcsönös Segélyző-Egylet« tegnap vasárnap d. e. 10 órakor tartotta Pécs szab. kir. város közgyűlési termében XXXIV. évi rendes közgyűlését, melyre az egyleti tagok szép számmal jelentek meg.

Az ülést 10 órakor *Aidinger János*, a felügyelő bizottság elnöke, országos képviselő nyitotta meg. Beszédében megemlékezett *Zsolnay Vilmos* gyáros haláláról, ki az egylet egyik alapító tagja és elnöke is volt. Meleg hangon méltatta az elhunytnak elévülhetetlen érdemeit s indítványozta, hogy az egyesület részvétét a gyászoló családdal a kellő módon és formában tudassa, a mit a közgyűlés egyhangulag elfogadott s határozattá emelte. Indítványozta továbbá, hogy annak idejére hatalmaztassék fel az igazgatóság, hogy a kereskedelmi- és iparkamara által kezdeményezett s *Zsolnay Vilmos* emlékéért emelendő szobor költségeihez való hozzájárulásról intézkedhessék. A közgyűlés egyhangulag elfogadta. Majd rátér beszédének tulajdonképeni céljára, 1899. évi forgalma 25,231,803 frt 56 kr. volt. Az egyesület vagyona 3,760,316 frt 23 kr. Az ez évi forgalom az 1898. évi forgalomhoz 889,605 frt 56 krral emelkedett felül. Jelzi beszédében, hogy mikor a kamatláb felemelkedett, az egyesület is fél perccel emelte a kamatlábat ugy a betéteknél, mint a váltó s egyéb követeléseknél, azonban az egylet tagjait egyenesen érdeklő magánkötvények s az előlegek után a kamatlábat nem emelte. A segélyző egylet a múlt évben összesen 2,960,721 frt 61 kr. kölcsönt adott egyleti tagjainak különböző címeken. A tiszta nyereség 75,343 frt 30 kr. Bejelenti, hogy a főpénztáros, *Szigrist Lajos* egészségi okokból március 1-től nyugdíjaztatott és ismerteti a hivatalnokok újabb beosztását, mely szerint *Böbl Ferenc*, eddigi főkönyvelő helyettes igazgató lett, *Siptár Lajos* főpénztáros, *Berec József* pénztáros lett.

A közgyűlés a felügyelő bizottság jelentését jóváhagyólag tudomásul vette.

Aidinger János felügyelő bizottsági elnök

beszéde után bemutatták a mérleg-számlát, melyet a felügyelő bizottság felülvizsgált. A mérleg szerint a Pécsi Kölcsonös Segélyegylet vagyona: 3.760,316 frt 23 kr.; *hiszta nyereség*: 75.343 frt 30 krajcár.

A közgyűlés teljes elismerését fejezi ki a felügyelő bizottságnak.

A tárgysorozat szerint következett az 1894. évi társulat vagyonának felosztása, azaz 560,982 frt 10 kr-nak 2973 részletre való felosztása. Egy részletre 188 frt 68 kr. jut. A felügyelő bizottság javasolja a közgyűlésnek, hogy a 188 frt 68 krból 188 frt fizetessék ki a tagoknak, a felosztatlan vagyonból s a megtartott 68 krból álló 2058-10 krból az Örökimádás templomára 100 koronát, a Ferenc József tiszteletére házára 100 koronát, a pécsi iparos tanoncok munkakiállítási díjaira 50 koronát, a népkönyha javára 50 koronát, két intézeti szolgáló megjutalmazására 100—100 koronát adományozzon s a megmaradó 1808 frt 10 krt. a tartalékalaphoz csatolja. A közgyűlés elfogadta az indítványt.

A régi nyugdíjszabályzat nyomán a városi és állami nyugdíj szabályzatok figyelembe vételével megállapította a közgyűlés az új nyugdíjszabályzatot. Majd pedig a tisztviselők részére egyhangulag 4850 frt drágasági pótlékot szavazott meg a közgyűlés *működési pótlék* címen.

A tárgysorozat utolsó pontját a nyolc igazgatósági tag megválasztása képezte. A múlt évi tagokhoz szavazás útján beválasztották Hamerly Imrét és Daempff Imrét mint igazgatósági tagokat. Ezzel az ülés déli 12 órakor véget ért.

Hirek.

Pécs, 1900. március 24.

Napirend 1900. március 27-én.

Naptár: kedd, márc. 27. — Róm. kath.: Rupert — Prot.: Rupert. — Görög-kel.: (március 14.) Benedek, — Zsidó: Veadar 26. — Nap két 5 óra 51 perckor; nyugszik 6 óra 20 perckor. — Hold két reggel 5 óra 10 perckor; nyugszik este 6 óra 25 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: boros, hűvös idő, helyenkint csapadék várható.

Színház: Kurucfurfang.

— (A „Pécsi Polgári Kaszinó” estélye.) Folyó hó 24-én (szombaton) este rendezte a Pécsi Polgári Kaszinó saját helyiségében a második estélyt, melyen a Kaszinó megszokott publikuma ismét szép számmal jelent meg. A műsor első száma „Esti dal” volt Schuberttől, melyet Haril Gyuláné diszkrét zongora kísérete mellett Puszt Margit énekelt oly hatással, hogy még egy számot kellett énekelnie. Majd Szabon István tartott felolvasást „A feledékenység következményei” címmel, miért felolvasót zajosan megtapsolták. Putzer Sarolta a „Pokainé”-t szavalta Gyulay Páltól értelmesen, élénk színezéssel, általános tetszést aratva, mely viharos tapsban nyilvánult. Haksch Lajos „Tréfás couplé”-ja a sok képben ugyancsak megnevetette a közönséget. Falakat rengető taps jutalmazta. S végül következett a tombolatárgyak kisorsolása, melylyel az est véget ért, elmaradván ezuttal a tánc.

— (A telefon államosítása.) Tegnap délelőtt vette át az állam a helybeli telefon hálózatot eddigi tulajdonosától Koháris Nep. Jánostól. Az átvételnél Kaffka József posta és távirtda hivatali főnök, Diemár Ernő posta és távirtda mérnök, Rác Izidor voltak jelen. Alkalomszerűnek találjuk e helyütt az egyik helyi lap hibás közleményét helyreigazítani. Eddig a telefon központban két rendes és egy kisegítő kisasszony volt alkalmazásban, most egyelőre csak kettő lesz. A kisasszonyok fizetése eddig évi 220 frt volt, most 80 kr. napij. A műszerész fizetése eddig napi 1 frt 80 kr. volt, most pedig 3 korona s szolgálati ideje is két órával hosszabb naponként, a mennyiben azelőtt reggel héttől este hétig, most reggel héttől esti kilenc óráig kell szolgálatban

lennie. A telefon kisasszonyok, valamint a műszerész már hivatalba lépésük előtt letették a hivatalos fogadalmat Opris Péter kezébe. Mint halljuk az interurbán, bizonyos akadályok miatt ez évben még nehezen lép a megvalósulás stádiumába, nem megy az oly hamar, mint némelyek gondolták.

— (Halálozás.) Pálffy Erzsébet folyó hó 26-án éltének 83 ik évében rövid betegség s a halotti szentségek ájtatos felvételére után jobb létre szenderült. Temetése folyó hó 27-én d. u. 4 órakor lesz a Deák-u. 4. számú gyászházból. Az engesztelő szentmise áldozatot az elhunyt lelkiüdvéért 28-án d. e. 1/2, 10 órakor fogják bemutatni a székesegyházban. Csak e hó 4-én temették 71 éves Amália nővérét, kivel együtt ők voltak Pécs város első divatárusnői.

— (Gyalog Párisba.) Érdekes vendége volt tegnap a pécsi sportvilágnak. Zabo Ivan *Iltshof*, bolgár sportsmann volt ez, ki a „Junak” nevű testgyakorló egyesület tagja s Szófiából gyalog utazik Párisba. Szófiából folyó hó 6-án indult el s május 15-én kell Párisba érnie, mert célja az eddigi gyaloglási rekordot megjavítani. A távgyalogló sportférfiu el van látva miniszteri igazolvánnyal, melyben az összes polgári és katonai hatóságok és sportegyletek pártfogásába ajánlják. Az érdekes fiatalember tegnap vendége volt a pécsi Bicycle Clubnak és a pécs-baranyai Sportegyletnek s ma reggel utazott tovább. Az utat Bécs elkerülésével Innsbruckon át teszi meg Párisba.

— (A hamis koronagyártó.) Megirtuk vásárnapi lapunkban, hogy rendőrségünk letartóztatta Mihályovics Jakab, volt nyil-utcai lakost, a ki hamis koronákat gyártott. A letartóztatott tagad mindent, csak azt meri bevallani, hogy néhány ezüst forintot készített, mert meg akarta mutatni feleségének, hogy ő ehhez is ért. Vallomása alapján elrendelték a Nyil-utca 12. sz. a. pöcegödör kitisztítását és ott megtalálták a keresett két darab gipsz mintázatot, az egyik jó, a másik rossz; találtak ezenfelül több gipszdarabot, melyből arra lehet következtetni, hogy ily mintázatot már többször készített. Ugyancsak ott találtak hamisított koronát, mi Mihályovics Jakab tagadásával szemben is bizonyítja, hogy ő koronák gyártásával is foglalkozott. Mint-hogy a nyomozás e szerint teljes eredménnyel befejeztetett, az elfogott pénzhamisító az összes bűnjelekkel együtt az ügyésznek átadatott.

— (Életunt leány.) Schaf Betti, tizenhatéves fiatal leányzó, a ki Reinisch hentesnél szolgál, a Tavasz-utca 2. szám alatti lakásán tegnap délelőtt gyúfaoldatot ivott. Azonban tettét nyomban észrevették s jelentést tettek róla a rendőrségnek. A gyúfaoldat nem igen ártott meg az életunt leánynak s most a kórházban várja párnap alatti felgyógyulását. Tettét szerelmi bánatból követte el; ezért unta meg az életet, melyet azonban nem sikerült magától eldobnia.

— (A baranyavármegyei gazdasági egyesület) igazgató választmánya április hó 2-án d. u. 4 és fél órakor Baranyavármegye székházának nagytermében rendes ülést tart. Tárgysorozat: A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése. 2. A közgyűlés tárgysorozatának előkészítése és pedig: a) Elnöki jelentés a múlt évi működésről. b) Pénztári számadások felülvizsgálása. c) Szegedi országos kiállításon való költségeink végleges egybeállítása. d) Folyó évi költségelirányzat. e) Folyó évi működés tervezetének megállapítása. f) Bejelentések és indítványok.

— (Bulletin a vizről.) A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettei forrás vizszolgáltató képessége f. hó 25-én reggel 5780 köbméter. Ma a forrás vizszolgáltató képessége 5780 köbméter.

— (Himen táblája.) A pécsi állami anyakönyvvezetői hivatalnak házassulandók ki-

hirdetési tábláján jelenleg a következő új jegyespárok nevei olvashatók: Mayer István, rk., Pécs — Vargay Gizella Erzsébet, rk., Baja; Aradi Géza, ág. ev., Pécs — Kressza (szinesznéven Nagy) Vilma, rk., Pécs; Koleszár Mihály, rk., Pécs — Pfaf Erzsébet, rk., Pécs;

Szabadi János, izr., Pécs — Kohn Gizella, izr., Tamási;

Kovács József, izr., Budapest — Rosenthal Malvin, özv. Weinberger Lajosné, izr., Pécs;

Kovács Ferenc, ág. ev., Pécs — Tóth Mária, rk., Pécs;

Spitzer Izrael József, izr., Pécs — Klein Karolin, izr., Pécs;

Gerényi Mátyás György, rk., Pécs — Hetinác Teréz, rk., Pécs;

Berki József, rk., Pécs — Wágner Karolin, rk., Pécs.

— (Névmagyarosítások.) Kiskoru Weiss Lipót és Weiss Arnold siklósi illetőségű ugyanottani lakosok vezetéknévüket „Kertészre”, Pogácsa Mihály baranya-szt.-lőrinci m. kir. államvasuti hivatalnok vezetéknévüket „Pentelényi”-re és Mayer Károly szederkényi körjegyző vezetéknévüket „Major”-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (Kitüntetett kántortanító.) A király a személye körüli miniszterium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök előterjesztése folytán Krém Ádám nagyteveli r. katolikus kántortanítónak, a népoktatás terén szerzett érdemei elismerésül, a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta.

— (Új anyakönyvvezetők.) A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. niszterelnök Somogy vármegyében a teleki anyakönyvi kerületbe Bolikó Gyula községi jegyzőt anyakönyvvezetővé, továbbá a mesztegyőbe Kollál Antal segédjegyzőt, a gölleibe pedig Tóth József segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és a teleki anyakönyvvezetőt, valamint a hedrahelyi anyakönyvvezető helyettesét a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— (Elhalasztott közgyűlés.) Tegnap vasárnap két órára volt kitűzve a városháza közgyűlési termébe, a cipész és csizmadia-betegségélyzőpénztár közgyűlése. Mivel azonban a pénztár elnöke és alelnökei a keresk. és iparkamara küldöttségében a Zsolnay Vilmos temetésére mentek, a közgyűlést nem tartották meg s azt újabb meghívókon fogják majd összehívni.

— (A honvédkerületi parancsnok szemléje.) Zalavári Zurna Károly altábornagy, a székesfehérvári V-ik honvédkerület parancsnoka, most tartja szemleutját a kerületben. Legutóbb Veszprémben és Pápán tartott szemlét a honvédség felett s legközelebb Pécsre is el fog jönni.

— (Fellökte a tehén.) Tegnap délután 6 órakor, mikor Zsolnay Vilmos temetése már véget ért s az óriási tömeg nagy részben széteszlott, a Buza-téren könnyű balcsesetet okozott egy rakoncátlan tehén. A gazdája a legelőről hajtotta haza, a mint egy kis gyerek elébe akadt s a valamitől felbőszült tehén nekirohant a gyerekek s fellökvén, jobb arcán szarva hegyével könnyen megsebesítette. A fiut haza vitték szüleinek pálya-utcai lakására. Sérülése nem súlyos; inkább ijedsége volt nagy.

— (Talált tárgy.) Találtatott egy kis női kezításka (cekker) piros bőrből, benne apró pénzzel s egy vasuti jeggyel. Tulajdonosa átveheti a rendőrségen.

— (A missziók befejezése.) A székesegyházban, a ferencrendiek templomában, az ágostontéri plébániatemplomban és a

női zárda-templomban ma reggel nyolcórakor ünnepélyes szentmisével fejezték be az egy hét óta tartó missziókat. A székesegyházban *Flodung és Kulcsár* jezsuita atyák, a Fereacrendieknél *Soós és Halmai* karmelita szerzetesek, az ágostontéri templomban és az apáca-templomban a dominikusok bucsuztak el a hivektől, kik különösen a tegnapi vasárnapon zsufolásig megtöltötték a templomokat, mivel gyümölcsöltő Boldogasszony ünnepe alkalmából kétszeres érdeklődéssel nézték a predikációk elé.

— **(Meglopott beteg.)** *Fridrich* Jakab, balokány-utcai lakos, ma azt jelentette a rendőrségnek, hogy tegnap, mikor betegen feküdt otthon, meglopták. Ágyában aludt s párnája alatt volt hat forint hetven krajcárt kitevő készpénze, melyet, míg ő aludt, kiloptak onnan. Egy ismerős lányra gyanakodik, hogy az lopta meg álmában s most a rendőrség keresi ezt a lányt, hogy kérdőre vonja a lopás elkövetése miatt.

— **(Marólugot ivott.)** Ma délelőtt 9 órakor az ágoston utca 47. szám alól egy *Takács* Mari nevű, huszonegyéves leányt szállítottak be a szülei a kórházba, mert a leány nagybeteg volt. Sem a kórházban nem mondták, hogy a leány hirtelen lett rosszul; sem a rendőrségnek nem jelentették, hogy leányuk marólugot ivott öngyilkossági szándékából. És a leány délben meg is halt. Megölte a mérget, melyet azért vett be, mert nem volt kedve az élethez. Különben az ügyet áttette a rendőrség a királyi ügyészséghez további vizsgálat végett.

— **(Megverte az anyját.)** A vasárnap öröme jól felöntött a garatra tegnap *Zaicsek* Ferenc napszámos legény s ilyen illuminált állapotban mikor hazatért, otthon verekedést csinált. Még az anyjával is összeveszett s a szegény asszonynak a jobb karját egy bottal eltörte. A megvadult fiút feljelentették a rendőrségnek, hol megindították ellene az eljárást.

— **(Járvány a lovak közt.)** *Resch* Jánosnak pálya-u. 32. sz. alatti házában az istállóban levő négy ló közül egyen kiütött a takonykór. A rendőrség az állatorvosokkal azonnal megtevette a szokásos érvizsgálásokat; a járványos lovat kivitték a gyepterületre, az istállót pedig negyvennapra zár alá helyezték.

— **(A verekedő szomszédok.)** Nagy baj az, ha a szomszédok egymásra haragusznak; mert mindig találnak alkalmat arra, hogy egyik a másiknak bosszúságot okozzon. Ilyen rossz szomszédok voltak *Bátán* *Kriszka* Imre és *Sütő* István, a kiknek már annyira ment a gyűlöletük, hogy a napokban este *Sütő* István egy furkosbottal leütötte *Kriszka* Imrét. A békétlenkedő szomszédok most majd a bíróság elé kerülnek.

— **(Tisztviselők öröme.)** Tolnávármegye törvényhatósági bizottsága április 7-iki közgyűlésen fogja a belügyminiszter által engedélyezett 17.020 korona dotációemlést a megyei tisztviselők között fölosztani. Ez ügyben *Széchényi* Sándor gróf elnöklésével értekezlet volt *Szegzárdon*, a melyen a befolyásosabb megyebizottsági tagok vettek részt. A főispán a 17.020 koronán kívül még egy százalékos pótdátot is javasolt a tisztviselői fizetések javítására s ezt az értekezlet *Percel* Dezső képviselőházi elnök pártoló felszólalása után egyhangulag magáévá tette. A rendelkezésre álló összeg, ha a pótdátot a közgyűlés megszavazza, ilyenformán negyven ezer koronára emelkedik s ezt arányosan el fogják osztani a tisztviselők között.

— **(A veragui herceg adósága.)** Veragua herceget, a ki a múlt napokban Berlinben időzött, hogy a német trónörökösnek átadja a spanyol aranygyapjas rendjelet, a mint visszautazott, Párisban kellemtelen eset érte. A herceg ugyanis 1889-ben résztvett a Bois de Boulognen felépülő Plaza

de Toros felépítésében. A Plaza de Torosban bikaviadalokat akartak rendezni. A vállalat azonban nem ütött be, a munkásokat se tudták kifizetni és a herceg nagyszámu adósság hátrahagyásával elhagyta Páris. Mostan, hogy Párisba érkezett, egyike a vállalkozóknak megtudta, hogy régi adósa visszatért és egy rendőrbiztossal, meg egy végrehajtóval fölkereste a herceget a Hotel de Liverpoolban. El akarta vitetni a herceg pakkjait és bőröndjeit. Csak a spanyol konzul közbenjárására, a ki hivatkozott arra, hogy a herceg most diplomáciai kiküldetésben jár, mentette meg a herceg a holmiját.

— **(Gyilkosság.)** Rémes gyilkosság történt Magyar-Széken, mely az egész községet nagy izgatottságban tartja. *Vörös* Vendel egy üszőt adott el felesége és apósa tudtán kívül. Ez olyan bűn volt, hogy halállal kellett lakolnia. A brutális gyilkosok először besötétítették az egyik szobát, aztán becsalták a szegény áldozatot. Mihelyt *Vörös* a szobába lépett, apósa, *Goda* Mihály rávetette magát, leteperte a földre, most a meggyilkolt felesége lefogta az áldozat két kezét, miközben *Goda* Mihály hatalmas baltavágásokkal agyoncsujtotta *Vöröst*, akit aztán ágyba dugtak. A gyilkosok aztán jelentést tettek a sádsi bíróságnak, hogy *Vörös* megtévelyodött és eltűnt. Hazamenve kivitték véres holttestét, ruháitól megfosztva elásták az udvaron. Másnap a meggyilkolt egyik hitelezője a házhoz jött, de azt zárva találta. A még megmaradt vérnyomok gyanút keltettek benne, felkereste *Vörös* rokonait, a kik a csendőrségnél jelentést tettek. A csendőrség erélyes nyomozása eredményre is vezetett. A gyilkosokat, akik teljesen beismerték tettüket, átadták az ügyészségnek.

— **(Csaló vándorló.)** *Stieb* Dániel, mekényesi lakoshoz szállást kérni tért be egyik este egy vándor legény. A gazda szállást adott neki s kikérdezte, hogy hová s merre megy. A vándor izraelita vallásának mondta magát s ő is kikérdezte *Stiebet*, hogy vannak-e más vidéken is rokonai. Így azután megtudta, hogy *Szárádon* lakik az apósa *Reiszel* Péter, kihez másnap be is tért s *Stieb* nek egy levelét mutatta fel, melynek alapján *Reiszel* harminc forintot fizetett ki a vándorlónak. Csak később tudta meg, hogy *Stieb* nem adott semmiféle levelet a legénynek, tehát az vakmerő csalást követett el. A csalót most körözik.

— **(Székimondó ujság.)** Ha minden termelő a saját termését szállította volna, a közvélemény nem méltatlankodott volna annyit a zab fölött. A »Magyar Szó«, mely a zabügyet megérelte az ítéletre, a saját termését kínálja a közönségnek. A közönség már ítélte e termés fölött. Soha magyar lap oly hamar s oly egyenes uton nem jutott a közönség rokonszenvébe, mint a »Magyar Szó«, melyet általánosan magyar szó-kimondó ujságnak neveznek. És méltán. Az igazság pallosával állt őrt a magyar közélet kapui előtt, hogy a hipokrita álszenteskedés be ne törhessen oda. Kiméltelen, de őszinte szóval rántja le a leplet a hangzatos jelszavakkal dolgozó alakokról, a kiktől félti a magyarság ügyét. Mert nem csak szavában magyar ez az ujság, magyar minden ízében, hitvallása a legszélőbb sovinizmus, a magyarság nemzeti karakterének érvényesülése az egész vonalon. A »Magyar Szó« minden rovata olyan, hogy gazdaságban, frissességben és ötletességben egy laptársa sem versenyezhet vele, politikai birrovata pedig valósággal szenzációs minden számban. A »Magyar Szó« esténként 5 órakor jelenik meg s így korán reggel már a vidék legtávolabbi részeiben is olvasható. Előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyed évre 7 korona, egy hónapra két korona 40 fillér. A »Magyar Szó« kiadóhivatala Sarkanlyus utca 3. sz. alatt van.

Művészet, irodalom.

○ Az arany kakas ment vasárnap délután zsufolt ház előtt a megszokott jó előadásban.

○ Vasuti baleset. *Faragó* Jenő e három felvonásos énekes bohózata volt soron vasárnap este. Annak idején, mikor Pesten először színre került, ugyancsak ütötték a bohózat mellett a nagy dobot, no de őszintén rá is fér de nagyon. A silány cselekményt fonák helyzetekkel, a harmadik felvonásban meg pláne botránnyosan banális écekkel látta jónak szerzője fűszerezni. Nevettünk, mert kellett, különben karzatnak való. A mien legjobban tudott kacagni a publikum, az meg nincs is benn — ugyszólván a darabban, *Tibor* Lórié volt az érdem. *Dákó* Tamás (*Nádas*) üzleti dolgokban elutazik. Hamarosan elvégezvén a dolgát, kirug a hámból s meg felesége azt hiszi, hogy fárad a család érdekében, felkeresi *Sári* Bella énekesnőt (*Tibor*), kinek *Rosztopcsin* báró (*Tiszay*) udvarol. Együtt vacsoráznak s meglepi őket *Rosztopcsin*. *Dákó* elbujik s a báró meg nem másítható akarására *Dákó* előjön, mint az énekesnő társalkodónője; a báró rögtön béleszeret a nő ruhában öltözött térfebe, de viselkedését furának találja és kutat. Ez alatt *Dákó* egy alkalmas pillanatban megugrik az ablakon át s egy pékmester (*Sebestyén*) nyakába ugrik. *Dákó* haza kerül, jönnek a titkos rendőrök utána s feleségét vonják kérdőre, ki mit sem tud, majd jön *Bella*, akkor a rendőrök azt találják körözöttnek s végre *Dákót* erőszakkal elviszik. A rendőrségen (az egész harmadik felvonás) már a komplikált bonyodalom még inkább komplikálódik egy rendőrségi akta elvesztése következtében s az egész, még legalább is egy felvonást igénylő lebonyolítása az ügynek egy csapással megvan; a rendőrtiszt egy szavára, mintegy varázsütésre, meg van oldva a gordiusi csomó. Ime a darab, a melyet a szereplők igyekeztek mindenképen élvezhetővé tenni, de hogy nem sikerült, az a szerző hibája, miért faragott ily silány cselekményű, döcögős szerkezetű, szellemtelen viccekkel és pikantiakkal ékesített bohózatot. *Nádas* és *Tiszay* teljes elismerést érdemelnek, a többi szereplők is mind nagy igyekezettel s dicséretes buzgalommal működtek közre. C. M.

○ A karszemélyzet jutalomjátéka Holnapután (szerdán) veszik el egy évi fáradozásuk jutalmát szintársulatunk névtelen hősei. A közönség körében már is nagy az érdeklődés e jutalomjáték iránt s bizton hiszünk, hogy zsufolt ház fog adózni ennek az énekkarszemélyzetnek, mely az egész szini évad alatt oly kitűnően oldotta meg nehéz feladatát, hogy valóban büszkék lehetünk rájuk, egész szezonban az opera és operette előadások érték el a legnagyobb sikert és ezekben a sikerekben nagy része volt a karszemélyzetnek. *Tiszay* igazgató méltatva szorgalmuk és igyekezetüket átengedett egy előadást az 5 javukra, most már csak közönségünktől függ szintűl megöltöteni a színházat. Előre is jelezhetjük, hogy az énekes személyzet, élén az igazgatóval — mindent elkövet, hogy az előadás egyike legyen a legjobbaknak. Színre kerül *Strausz* örök becsű operetteje a *Cigánybáró*. A főbb szerepeket *Tiszay* Dezső, *Kozma*, *Mezei*, *Nádas*, *Németh*, *Tibor* Lóri, *Szekula* és *Nagy* Vilma játsszák és éneklük. Jegyeket ezen előadásra már kedden lehet váltani a színházi pénztárnál a rendes napi árak mellett.

○ A szarvasi színház. A szarvasi nyári szinkörért az idén ketten pályáztak: *Somogyi* Károly, a nagyváradi és *Deák* Péter, zombor-bajai színház igazgatója. A színházi bizottság egyhangulag *Somogyi* Károlynak adta a szinkört, a ki augusztusban még bevégzi az előadásokat és onnan vonul be a nagyváradi állandó színházba.

Törvénykezés.

§ **Megnyílt csőd.** A pécsi kir. törvényszék mint csődbíróság közhírré teszi, hogy *Márton Lipót*, pellerdi lakos összes, bárhol található vagyonára, csőd nyitattott. Csődbiztos *Jobst Béla* kir. törvényszéki bíró, tőmeggondnok *Lieber György* dr. helyettese *Székelly Ede* dr. ügyvédek. Bejelentési határidő f. évi április 24. a felszámolási határidő pedig április 26. napja.

§ **Szilveszter éjjel.** Most történt a legutóbbi Szilveszter éjjel, hogy *Gáspár Antal* pécsi kőműves az éjjeli misét elhagyva az Árpád-utca 11. sz. alatti korcsmába tért néhány társával. Ott iddógált már akkor *Borza Ignác* cserepes egy-két ismerőssel s beszélgettek a jó bor mellett. Egyszer csak *Gáspár* társa egyik, a *sánta Pataki* elkezdte piszkálni a *Borzát* s folytonosan csipkedte gunyos szavaival eladig, míg azt egészen fel nem boszantotta. Mikor már *Borza* tovább nem tudta magába fojtani boszuságát, meglökte *Patakit* és az elesett. Erre *Pataki* et comp. boszut forraltak *Borza* ellen, melyet *Gáspár* hajtott végre, megtámadván *Borzát*. Először is megszúrta *Borza* balkarját, aztán meg felső és alsó ajakát egész az *ádámcsutkáig* felhasította késével s ekkor megszökött ott felejtve kalapját és sálját. A korcsmáros rendőrről küldött, *Pichler Ignác* rendőr meg is jött éppen akkor, a mikor *Gáspár Antal* visszajött kalapjáért és sáljáért. A rendőr felszólította neve bemondására s a kés átadására. A kést át is adta. S midőn a rendőr be akarta kísélni, megkapván kalapját és sálját, megszökött anélkül, hogy nevét megmondta volna. A rendőr utána futott s a *Bátori-utca* sarkán el is érte. Ekkor *Gáspár* szembe fordult a rendőrrel, azt össze-vissza karmolta s a földhöz csapta és ismét elmenekült. A rendőr segélykiáltásait a korcsmában is hallották. *Pichler* felkelvén a földről visszament a korcsmába, a hol végre megtudta a kőműves nevét és lakását. Rögtön két társat vevén maga mellé, elment *Gáspár* lakására s bekisérték a kapitányságra. A tegnapi főtárgyaláson *Gáspár* azzal védekezett, hogy akkor annyira be volt rúgva, hogy nem tudott magáról, a tanuk azonban ellene vallottak. Tekintetbe véve néhány enyhítő körülményt, a kir. törvényszék öt súlyos testi sérítés vétségében és a hatóság elleni erőszak vétségében mondta ki bűnösnek, a mely miatt a 92. §. alkalmazásával összbüntetésképen három havi fogházra és 10 korona pénzbüntetésre ítélte. Kötelezte őt továbbá a kir. törvényszék 52 korona gyógykezelési-, 20 korona gyógytári-, 40 korona munkamulasztási- és 10 korona ügyvédi díj megtérítésére is. Az ítéletben a kir. ügyész megnyugodott, míg vádlott felebbezést jelentett be a bűnösség kimondása ellen.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Kürmen Lőrincné* szomajomi lakos gondnokság alá lett helyezve.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 26. án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma a képviselőház ülésén a honvédelmi tárca költségvetését vették elő, melyet másfél óra alatt le is tárgyaltak.

Komjáthy Béla beszédében kiemelte, hogy most van két hadseregünk, de egyik sem a miénk.

Benyovszky Sándor gróf a kisiparosok érdekeit hangoztatta.

Fejérváry Géza báró, honvédelmi miniszter, válaszolva *Komjáthy*nak, kijelentette, hogy a függetlenségi pártnak nincs igaza. Hisz a nemzet — ugymond — nekünk ad igazat.

— Erőszakos választásokkal! ripsztozott egy hang.

A honvédelmi miniszter a mi a honvédség felállításakor érvényesülni célzott nemzeti aspirációt illeti, arról azt mondotta, hogy nem volt egyéb, mint hogy Ausztria Magyarországnak nagy, hatalmas véderő álljon rendelkezésére. *Benyovszky*nak azt felelte a miniszter, hogy a kisipart tőle telhetőleg támogatni fogja.

Pichler Győző beszélt ezután a részleteknél.

Ezzel általánosságban és részleteiben is elfogadták a költségvetést.

TÁVIRATOK.

— **Szél a királynál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Szél Kálmán* miniszterelnököt a király kihallgatáson fogadta. A miniszterelnök a királynak előterjesztést tett, hogy a régi osztrák deputáció tárgyaljon az új magyar kvóta-deputációval.

— **A miniszterelnök Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Szél Kálmán* miniszterelnök tegnap Bécsben hosszan értekezett *Golnehovszky* külügyminiszterrel és *Körber* osztrák pénzügyminiszterrel.

— **A delegációk összehívása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A delegációkat valószínűleg május első felére fogják Budapestre összehívni.

— **Ki lesz a király személye körüli miniszter?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A hét folyamán várható *Batthányi Elemér* grófnak a király személye körüli miniszterre leendő kinevezése.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londonba *Roberts* Bloemfonteinből jelenti a következőket: A gárda két ezredesét, egy kapitányát és egy hadnagyát, a kik a *River Modder* melletti tábortól 8 mérföldnyire lovaglást tettek, a búrok hirtelen gyors tüzeléssel támadták meg. A hadnagyot megölték, a többi súlyosan megsebesítettek. Az egyik tiszt fehér kendőt lobogtatót, mire a búrok a sebesülteknek segítségére siettek.

— **Tüntetés a templomban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Grác-ból sürgőnyzik, hogy a városi plebániatemplomban *Freund* hitszónoklata alatt tüntetés volt. A tüntetők ezután a *József-szobor* elé vonultak, de a rendőrség szétoszlatta őket.

— **Új államtitkár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Gullner Gyula* kinevezése belügyi államtitkárrá befejezett tény.

— **Kohó-robbanás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Berlinből jelentik, hogy a *Henrik-kohó*ban robbanás

történt, melynél három munkás életét vesztette s többen megsebesültek.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán 10,000 koronát nyert az 58233. számú sorsjegy.

— **Halál a gyermekágyban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Oldenburgi *Erzsébet* nagyhercegnő ma délebben egy fiú és egy leány gyermeket szült s a szülés következtében meghalt.

— **Kossuth Lajos emléke.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az egyetemi tífuság vasárnap délelőtt kegyeletos ünneppel ülte meg *Kossuth Lajos* emlékét. A feldiszített sírnál az ünnepélyt *Benárd Ágost* orvostanhallgató szavalata nyitotta meg. Ezután *Brazovay Kálmán* joghallgató lelkes beszédben ostorozta az intéző köröket. Ezután *Zöldi Dezső* gyógyszerésztanhallgató és *Móra Ferenc* tartottak tartalmas beszédeket. Ezután a *Kossuth-nóta* lelkes éneklése közben széteszlott a nagy közönség.

— **Képviselő-választás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A radnai kerület szabadelvű-párti jelöltjeinek egyike, dr. *Nemess Zsigmond* aradi ügyvéd, mint a *Kel. Ért.*-nek Aradról jelentik, visszalépett s így a hivatalos jelölt, dr. *Vancsó* megválasztása előreláthatólag egyhangulag fog megtörténni.

— **Gallovich — orvos.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Gallovich Jenő*, az ismert fővárosi gavallér, kit a *Nemesis* amerikai odisszeájában is folyton sarkon követ, úgy látszik, ráunt a dicsőségre, hogy füstös kávéházakban magyar dalok eléneklésével keresse meg a mindennapi kenyeret és azért komoly elhatározás érelődött meg benne. Ambíciója, hogy orvos legyen. Mert Amerikában gyakorlati uton is lehet diplomához jutni. Hűséges bajtársának, *Lazarovicsnak* szintén jobbra fordult a sorsa, Már nem konyhalégény, hanem uraskodik, mint idehaza, persze szélhámoskodik, most valóban — amerikai módra.

— **Szesztermelők mozgalma.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Magyar szesztermelők Országos Egyesülete vasárnap délután 4 órakor tartotta Budapesten rendes évi közgyűlését *Bujanovics Sándor* elnöklete alatt. Az elnöki megnyitó kiemelte, hogy a fiatal egyesület a múlt évben is igyekezett a mezőgazdasági szesztermelés érdekeit minden téren és minden irányban előmozdítani.

Az elnöki megnyitó után *Rábinek Gyula* egyesületi titkár terjesztette elő az igazgató választmány jelentését az egyesület múlt évi működéséről, melyet a közgyűlés helyesléssel fogadott.

A közgyűlés után a mezőgazdasági szeszgyárosok értekezletet tartottak s elhatározták, hogy azon mozgalommal szemben, melyet a nagyipari szeszgyárak a kereskedelmi és iparkamarák s a sajtó bevonásával megindítottak a kontingens törvény novelláris módosítása ügyében, — felkérlik a Mezőgazdasági Szesztermelők Országos Egyesületét állásfoglalásra s felkérlik az Országos Magyar Gazdasági Egyesületet, hogy a maga részéről szintén igyekezzék a mezőgazdasági szesztermelés érdekeit védelmébe venni s a kormány esetleg a törvényhozáshoz betérjesztendő memorandum utján fejtsse ki az ipari szeszgyárak követelésének tarthatatlan és alaptalan voltát, továbbá, hogy hasonló állásfoglalásra kérje fel a vidéki gazdasági egyleteket is.

— **Főurak utja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Széchenyi Gyula* gróf főlovászmester Abbáziából Bécsbe utazott, *Jósika Sámuel* volt miniszter vasárnap Bécsből Fiumébe utazott.

— **A rendőrség a képviselőházban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban a rendőri kirendeltség szá-

mát a holnapi nappal fölemelik. Képviselői körökben — mint a *Kel. Ért.* jelenti — hire jár, hogy ez az intézkedés összefüggésben van a Kolozsvárott történt nagy dinamitlopás hírével.

— **Az intendáns enged.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Keglevich* intendáns visszavonta azt a sérelmes rendeletet, a mely által a kedvezményes jegyek kiadását beszüntette, sőt az egyetemi ifjuság küldöttségének kijelentette, hogy ha akadályok fenn nem forognak, az ifjusági előadásokat is megtartja.

— **Sikkasztás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Belgrádban *Bukovata* Konstantin államhivatalnok 5000 forintot sikkasztott és megszökött.

— **Magyar ipar.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Brassóban a magyar választó polgárok vásárművészes közgyűlést tartottak és *Halász* Gyula tanár indítványára kimondták, hogy az országsherte megindult iparpártoló megalomhoz csatlakoznak.

— **Jubiláló főispán.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Egerben *Kállay* Zoltán vasárnap ünnepelte főispáni működésének 10 éves jubileumát. A főispán mintegy 30 küldöttséget fogadott.

— **Az Otthon közgyűlése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az *Otthon* írók és hírlapírók köre vasárnap tartotta IX. évi rendes közgyűlést, a melyen a tagok nagy számban résztvettek és *Rákosi* Jenő elnök megnyitó beszédét éljenzéssel fogadták. Ezután a választásokra került a sor, a melyek befejeztével lakoma volt az Otthon kör disztermében.

Szerkesztői üzenetek.

Szenvedő szerelmes. Ön, ugyilátszik, ugyanaz, a ki nem régen »Leány hűség« jelige alatt irt nekünk levelezőlapot. Kérdésére, — melyet most intéz hozzánk — legközelebb, amint helyünk és időnk engedi, bővebben fogunk válaszolni, mert amit most kérdez tőlünk, az már valóságos problema. Addig is vigasztalja az a tudat, hogy nem áll egyedül a »Szenvedő szerelmes« jeligéje alatt, mert előre annyit elárulhatunk már is, hogy tudtunkkal a szerelmes többnyire »szenvedni« szokott!

Színházlátogató. Ön megható naitvitással kérde tőlünk, hogy miért nem fűtik a színház cukrászdáját? Lássá, ezt mi is szeretnők tudni. Több ízben szót emeltünk már a színházi nézőtér és cukrászda fűtése tárgyában, a színházi nézőtér hideg, légvonatos voltáról, de eddig panaszunk süket fülekre talált. Talán elfogyott *Tiszay Dezsőnek* — a fűtőanyaga?

Különben pedig nem sokáig tart már! Hiszen mennek a színészek ugyis már — melegebb tajakra!

Laptulajdonos *SCAUTTER GUSZTÁV* Felelős szerkesztő *PLEININGER FERENC*
Tulajdonos *TAIZS JÓZSEF* kiadó.

Nyilt-tér.

KRAUSZ BLANKA
és
GÜNSBERGER LIPÓT
jegyesek.

Nyilvános köszönet.

Mindazoknak, kik boldogult édes anyánk

özv. König Jánosné

elhalálása alkalmából a temetésen való megjelenés, koszorúk küldése és részvét-nyilatkozatukkal mérhetlen fájdalomunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécs, 1900. március 25-én.

König József és Ferencz.

sz. V. 82/2. Árverési hirdetmény.

1900.

Alulirt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék 1900. évi 2493. sz. végzése következtében *Duchon Ödön* szigetvári ügyvéd által képviselt Szigetvári Takarékpénztár javára *Tóth Pál* és neje *Diáky Mária* és *Király György* rózsafai lakosok ellen 370 korona s jár. orejőig 1900. évi február hó 23 án foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt s 455 koronára becsült kövekező ingóságok, u. m.: *Tóth Pál* és neje *Diáky Mária*nál butor, sertés stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szt.-lőrinci kir. járás-bíróság 1900. évi V. 82/2. számú végzése folytán 370 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi január hó 18-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 88 korona 55 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig *Rózsafán* a helyszínén leendő eszközlésére 1900. évi ápril hó 2. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a fent érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is eladatai fognak.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szt.-Lőrincen, 1900. évi március hó 18. napján.

Könczey

kir. bir. végrehajtó.

8806. szám.
1900.

Hirdetmény.

A szigeti külvárosi temető mellett fekvő, volt személerakó föld, a mely 7683/2—a/1—l. hrsz. a van felvéve 1900. évi január 1-től számított 5 évre való haszonbérbe adása iránt Pécs város g. tanácstermében 1900 évi ápril hó 9-én délelőtt 9 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 20 korona bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb

1900. évi ápril hó 8-án déli 12 óráig

a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek *Herbert János* gazdasági tanácsnoknál betekintheők. Pécs, 1900. évi március 23-án.

A város Tanácsa.

Szép erős hasított, két méteres

tölgyfa karót

szállit jutányos árban

Marton Miksa

fakereskedő

Pécsett, Szigeti ország-ut 33. szám.

Telefon-szám 88.

Egyben ajánlja nagy raktárát szép asztalos anyagokban, épület-, metszet- és tűzifában, aszfalt-, kátrány-, elszigetelő lemez és carbolineumban. — Aszfalt elszigetelő máz nedves falak szárazzá tételére.

Uj tűzifakereskedés.

Schuller József és fia

Pécs, Vitéz-utcza 34.

Ajánlja kitünő minőségű tűzifáját a következő jutányos árakon:

Gyertyánfa hasáb ölenként	12. — kr.
Bükkfa „ „	11.80 „
Kevert hasábfa „ „	11. — „
Gyertyánfa gömbfa	9.75 „
Bükkfa gömbfa	9.50 „
Faszén métermázsánként	2.20 „
Vágott fa „ „	— .80 „
Vágott gömbfa, gyertyán és bükkfa kevert, waggonként 100 mm. a pécsi állomáshoz szállítva	45. — frt.

Megrendelések:

a *Maletter-féle* telken, Vitéz-utcza 34. szám alatt, a fatelepen, eszközölhetők.

Megrendelések eszközölhetők még: *Gyimóthy Gyula* ur fűszerkereskedésében *Vásártér 1.*, *Blancz József* ur papirkereskedésében *Király-utcza*, *özv. Tausz V. né* dohánytőzsdéjében és *Mauthner Mór* ur fűszerkereskedésében *Ferenczi-utcza*.